

ne derfor være, at Danmark begrænser sin støtte til et begrænset antal sektorer, hvor Danmark står stærkt, og tilbyder denne støtte til så godt som alle udviklingslande.

Kvaliteten af den danske bistand og chancen for succes vil da blive højere. Det vil være nødvendigt at sikre, at nye industriområder vil kunne komme i betragtning ved at udvise en vis fleksibilitet.

Det vil dog nok være problematisk pludselig at ændre holdning så drastisk, at de nuværende præferencelande ikke mere får så koncentreret støtte af DANIDA som nu. Industrirådets konklusion er derfor, at industrien kan acceptere en vis, begrænset koncentration, men denne må ske forsigtigt over en årrække, og der må være muligheder for fleksibilitet.

I forbindelse med en landekoncentration er det væsentligt, at princippet om at tilbyde produkter og projekter inden for områder, hvor dansk erhvervsliv har særlige forudsætninger, bibeholdes og intensiveres.

De industrialiserede landes bidrag til udviklingslandenes udvikling består realøkonomisk i leverancer af anlæg og kapitaludstyr, management og videnoverførsel. Efter Industrirådets opfattelse kan dansk erhvervsliv spille en væsentlig rolle i denne sammenhæng. Med rod i vor egen historiske udvikling og geografiske beliggenhed har dansk erhvervsliv opnået internationalt anerkendte styrkepositioner. Der er noget, vi er gode til. (F.eks. agroindustri, cementfabrikation, vandforsyning og vandrensning, specialskibe, hospitalsindretning, vedvarende energi, fishfarming og fiskeriteknologi, fly-vedligeholdelse).

Administrationen af den danske u-landspolitik (og eksportfinansiering) bør lægges til rette således, at udviklingslandene bliver opmærksomme på det bidrag, dansk erhvervsliv har at yde til deres udvikling.

4. Lad mig herefter tage et emne op, som ligger os stærkt på sinde. Det er væsentligt, at der snarest etableres et nærmere samarbejde mellem IFU og DANIDA. IFU har gennem mange år indhøstet en meget stor erfaring i at etablere joint ventures mellem danske virksomheder og investorer i u-landene.

IFU kræver, at de projekter, som de går ind i, kan overleve rent kommercielt – et princip, som alle de internationale bistandsorganisationer efterhånden har erkendt både er sundt og har en rigtig udviklingseffekt.

I næsten alle u-lande bliver den erhvervsmæssige udvikling bremset på grund af manglende valuta til indkøb af udstyr, reservedele og råvarer, og det enkelte projekt har som regel heller ikke råd til at købe sig til en forsvarlig ledelse.

Da IFU kun kan gå ind i projekter, hvor der er en dansk partner, begrænses antallet af projekter til de projekter, som selv kan skabe den nødvendige valuta, eller til de projekter, som er placeret i et af de få u-lande, hvor fremmed valuta ikke er noget problem.

Et samarbejde mellem IFU og DANIDA vil give hele u-landsindsatsen en dimension, som der er perspektiv i. Kobles u-lande, som har naturlige erhvervsmæssige forudsætninger, sammen med dansk erhvervslivs ekspertise, kan der opnås resultater, som man ikke tidligere har set.

Fordelen ved, at danske firmaer går ind i de omtalte lande og laver joint ventures med lokale investorer, er, at de danske virksomheder investerer i projekterne og påtager sig et driftsmæssigt ansvar og sikrer, at projektet er kommercielt rentabelt. Dette vil alt andet lige også skabe et større incitament for de danske virksomheder til, at projekterne bliver gennemført efter planen. DANIDA sikrer, at den nødvendige valuta er til stede til køb af management-ekspertise, råvarer, reservedele etc. DANIDA sikrer ligeledes, at den nødvendige erhvervsmæssige infrastruktur er til stede, inden den egentlige virksomhedsetablering går i gang.

Et sådant samarbejde vil resultere i, at de dyrt betalte erfaringer, som findes både hos IFU og DANIDA, kommer u-landene og dansk erhvervsliv til gode.

5. Lad mig til slut sige et par ord om den såkaldte fleksfond. Industrirådets accept af de foreslåede ændringer i u-landsbistandens administration er i høj grad betinget af, at forslaget om en fleksordning af en antagelig størrelse gennemføres.